

illorum ignorauerit. At Peripateticos quotidie inculcantes quæstiones de calido, frigido & humido atque sicco, nihil autem de arduis difficultatibus attingentes, imò ex toto eas dissimulantes cum suis gnatonibus, atq; in verba iuratis, quis æquo animo ferat? Sed iam audi causam: deinde cum temetipso considera, quanto hi vano inflati tumore atq; fastu sint, qui cum pauca scirent atque pertrita, neq; id satis bene, multa scire videri voluerunt? Igitur vt causam huius rei dicam, cantharides magno impetu ciunt vrinam, indicio est quod Hippocrates in ascite dabat ad purgandam aquam, cum verò natura vlcerent, vt in medicamentis exterius, in quibus cutim exulcerare & vesicas excitare consilium est, apparet, vrinam ipsam mirum in modum exacuunt & irritant. At vrina nullum membrum lædere solet aut potest, præter vesicam: tum quia ibi solùm moram trahat, & sanguini immixta sit, & vesicæ substantia neruosa sit & absq; carne. Quid igitur mirum est, si Cantharides communi ratione qua omnia quæ vrinam mouent, vrinam cieant & agitent? Alia communi ratione exacuat & exulceret, quod è numero sit escharoticorum medicamentorum? Et rursus, quod ab vrinæ acredine nullum membrum tentari præter vesicam & penem possit, epotis cantharidibus statim, & solam affici vesicam: Sed dices, non solùm epotæ Cantharides, sed etiam in manu retentæ vel capiti admotæ, id faciunt. Quasi superius non docuerimus, medicamenta omnia, præsertim tenuium partium, per arteriarum & venarum ora, quæ ad summam cutim finiuntur, ingredientia: cum concaluerint, eadem posse quæ interius assumpta. Ecce vides quomodo ex multis, quorum vnumquodq; admiratione dignum non est, simul iunctis vnum fiat, quod omnibus est admirabilissimum? Leporis verò marini, substantia terrea est & erodens, teste Galeno, tenuis tamen atq; calidior: quæ cum bilem excitet, Dioscoride teste, atq; exacuat, nec purget, maximè afficit membrum id quod tenuissimo sanguine nutritur atq; biliosissimo: hoc autem, vt Galenus testatur, est pulmo. Immissa enim repente sanguini bile, vt Aëtius & Auicenna testatur, feruet sanguis vt in lebetè iuxta ignem, & in doliis mustum: quare vt disfrangat vas, necesse est. Nullum autem aptius est vas fracturæ in toto corpore, quàm venalis arteria pulmonis, quæ cum sit tenuissima & pulsat, & spiritum continet, & sanguinem calidissimum. Hæc igitur cum aded manifesta sint, desinant garrire & ineptire, qui nos ideo solùm non probant, quòd aliquando ab Aristotele dissentiamus. Putantq; se solum ob id sapientes videri debere, quod Aristotelicos se profiteantur, cum magni tituli illorum vecordiam obtegant. Cuperem autem solùm, si fieri posset, illis, qui tamen paucissimi sunt, imò vix vnus aut duo, non scripisse. Modò legunt, & non probant, vt per quos profecerint, his gratias minimè agant, nec debere videantur. In hos igitur, non in Aristotelem, quem laude magna dignum semper existimaui (quiq; & si nil aliud fecisset quàm quòd Theophrastum erudiuit, multum bonis artibus luminis contulit) hæc scripta sunt. Multo verò minus in Galenum veritatis ama-

Cantharides
cur exulce-
rent vesicã.

Lepus mari-
nus cur pul-
mones ero-
dat.

tozem, talia conueniunt. Sed audi quantum interfit ista scire: Non enim aliter, quàm cum natura ex multis communibus vnum efficit admirabile, licebit nobis & id facere, magnaq; cum vtilitate humani generis, authorisque gloria. Verùm hæc & deinceps, & antea, & alibi docuimus. Nunc sat sit scire, antipathiam ex sympathia sumi oportere: totq; esse vnus genera, quot & alterius, eademque profus, quando antipathia sine sympathia esse non possit. Omnibus igitur vnà sic consentientibus dissentientibusque atq; his quæ non per sympathiam aut antipathiam fiunt, sed communi tantum ratione, velut de argilla atque buryro dictum est, consideratis: scire decet, tam in homine quàm in mundo maximè distantia, maximè compati: vt terram celo, os & ventriculum pedibus: vt in inunctionibus quæ ab hydrargiro fiunt, manifestè videtur. Eadem ratione, quæ sub polis afficiuntur, ab his quæ in calidissima regione, idest in medio. Medium dico, per quod Sol, Luna, cæteraq; erraticæ stellæ feruntur. Cuius circulus, à videntium figura, zodiacus dictus est. Extremæ autem quæ iuxta polos sunt partes, Arcticum, atque Antarcticum. Ea verò quam nos incolimus medietas, superior dicitur: reliqua, inferior. Superior medietas, à polo ad polum duas habet extremas partium vigintitrium ac dimidiæ singulas, mediam XLVII. cum igitur à polo ad polum partes sint CLXXX. erunt duæ mediæ simul iunctæ, partes LXXXVI. singulæ igitur harum partes XLIII. Disponentur autè vt à latere

Orbis diuisio.

Bore. inhabit.	23 $\frac{1}{2}$
Bore. habit.	43
Media.	47
Austra. habit.	43
Austra. inhab.	23 $\frac{1}{2}$

Australis. Media verò, XCIV. Quælibet intermediarum LXXXVI. quarum numerus excrescit in CCCLX. partes, ambitum scilicet totius sphaeræ. Has suis, vt dixi, inferioribus iunctas, licet zonas seu cingulos appellare, quarum prima & quinta angustæ sunt: & iuxta polos, vbi mundus quasi finitur, frigoreq; & noctium immensa longitudine torpent, ob id malè habitantur. Et illorum conuersatio quasi ferina est: non tamen quod non habitetur, profus inhabitabiles hæ regiones sunt appelladæ. Tertia seu media, maxima est, atq; multas ac magnas continet prouincias, & ipsa inhabitabilis, idest male habitabilis, propter calores imensos, & inopiam aquarum & frugum. Mediæ inter has, secunda & quarta, optimè habitantur generaliter, licet nõ vbiq; Innotuerunt omnes beneficio Hispanorum, qui non solùm ad mediam torridè accesserunt, sed etiam in ipsam habitabilem Australem, demumq; in inhabitabilem penetrarunt. Huius igitur nostræ temperatæ superior medietas (cuius exemplo alias tres medietates intelligi volo) in tres partes diuiditur: A scilicet, quæ quicquid est ab oriente Australi comprehendit vsq; ad Boreale. Europam, quæ Borealem occidentis partem amplectitur. Et Africam, quasi frigoris expertè, quæ Australè ambit occidentis, vt ita dicam, medietatè. Qui verò extrema harum incolunt partium, quibus inhabitabilibus committuntur (non inter se) atq; ipsas inhabitabiles, Barbari appellantur. Dicuntur autè Barbri, nõ à feritate, cum

Barbari
quid pro-
prium ha-
beant.